

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 listopada 2019 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie z powództwa W. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą S. w S. przeciwko (...) spółce akcyjnej (...) (...) w W. o zapłatę w punkcie 1 zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.650,02 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot: 1.350,02 złotych od dnia 08 marca 2019 roku do dnia zapłaty oraz 300,00 złotych od dnia 27 marca 2019 roku do dnia zapłaty; w punkcie 2 oddalił powództwo w pozostałej części; w punkcie 3 zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 847,86 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu; oraz w punkcie 4 nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 100,00 złotych tytułem opłaty od rozszerzonej części powództwa. (wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim sygn. akt V GC 794/19 k. 171, uzasadnienie k. 182-188)

Apelację od powyższego wyroku złożyła pozwana (...) spółka akcyjna (...) (...) w W. zaskarżając go w części, tj.: w zakresie punktu 1 wyroku w części zasądzonej kwotę 831,13 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie co do kwot: 531,13 złotych od dnia 08 marca 2018 roku do dnia zapłaty i 300,00 złotych od dnia 27 marca 2019 roku do dnia zapłaty, oraz w zakresie punktu 3 i 4 w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu skarżąca zarzuciła:

a) naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na wynik sprawy tj. art 233 § 1 k.p.c., art 227 k.p.c. i art 228 § 2 k.p.c., poprzez uznanie konieczności i celowości zlecenia prywatnej kalkulacji szkody, podczas gdy:

i. poczynienie wadliwych ustaleń w zakresie konieczności i celowości zlecenia opinii prywatnej, pomimo iż faktem znanym Sądowi Rejonowemu z urzędu jest charakter prowadzonej działalności gospodarczej przez powoda polegającej na skupowaniu i dochodzeniu wierzytelności z tytułu szkód komunikacyjnych, ocenie ryzyka i szacowania poniesionych strat;

ii. niezasadne pominięcie okoliczności, iż kosztorys naprawy został sporządzony po zawarciu umowy cesji z poszkodowanym, a zatem nie stanowiło wydatku pozostającego w związku przyczynowo-skutkowym, a koszt prowadzonej działalności gospodarczej powoda, bowiem nabywając wierzytelność od poszkodowanego musiał znać wartość nabytego roszczenia;

b) naruszenie przepisów prawa materialnego tj:

i. art 353¹ k.c. w zw. z art. 65 k.c. poprzez ich błędną wykładnię, a w konsekwencji uznanie, iż postanowienia OWU AC, w szczególności § 11 naruszają dobre obyczaje, co skutkowało ich pominięciem przez Sąd I instancji i orzeczeniem kwoty odszkodowania przewyższającej świadczenie wynikające z umowy ubezpieczenia autocasco zawartej przez strony;

ii. art 16 pkt 4 ustawy z dnia 11 września 2015 roku o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz.U. z 2015 r., poz. 1844) oraz art 805 k.c. poprzez pominięcie faktu, iż ubezpieczyciel w ramach zawartej umowy ubezpieczenia odpowiada w granicach określonych przez siebie w umowie ubezpieczenia;

(...). art. 361 § 1 i 2 k.c. w zw. z art 352 § 1 i 2 k.c. i art 826 § 1 k.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie w stanie faktycznym sprawy a w konsekwencji uznanie, że koszt prywatnej wyceny rzeczoznawcy obejmującej kosztorys naprawy jest uzasadnionym wydatkiem pozostającym w związku ze szkoda, podczas gdy na podstawie zgromadzonego materiału faktycznego i dowodowego w niniejszej sprawie poniesienie kosztu prywatnej ekspertyzy nie sposób uznać za normalne następstwo wypadku, w wyniku którego powstała szkoda, ani za koszty niezbędne do dochodzenia wierzytelności przez poszkodowanego, który w sprawie nie występuje jako strona, a ponadto jest profesjonalnym podmiotem handlującym wierzytelnościami i dochodzącym ich przed sądem.

Na podstawie powyższych zarzutów skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania za I instancję, w tym kosztów zastępstwa advokackiego według norm przepisanych. Ponadto skarżąca wniosła o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa advokackiego, według norm przepisanych. (apelacja k. 193-196)

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (odpowiedź na apelację k. 204-209)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Na wstępie zaznaczyć należy, że zarzuty prawa procesowego podniesione przez skarżącą są chybione. W ustaleniach dokonanych na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Rejonowy nie pominął zarówno faktu prowadzenia przez powoda profesjonalnej działalności polegającej na skupowaniu i dochodzeniu wierzytelności z tytułu szkód komunikacyjnych, jak również przeprowadzenia prywatnej ekspertyzy po odkupieniu wierzytelności od poszkodowanego. Obie te okoliczności zostały przez Sąd I instancji uwzględnione w ustaleniach faktycznych. Zostały one również ocenione, jednakże w sposób odmienny niż strona pozwana. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmiennie (por. Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 27 września 2002 r. II CKN 817/00). Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny przytoczonych wyżej okoliczności, zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, tym samym nie naruszył art. 233 § 1 k.p.c.

Zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art. art 353¹ k.c. w zw. z art. 65 k.c. dotyczący nieprawidłowego uznania, że postanowienia OWU AC, w szczególności § 11 naruszają dobre obyczaje, jest bezzasadny. Działanie wbrew dobrym obyczajom w zakresie kształtowania treści takiego stosunku obligacyjnego wyraża się w tworzeniu przez partnera konsumenta takich klauzul umownych, które godzą w równowagę kontraktową tego stosunku (por. Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 13 lipca 2005 roku I CK 832/04). Taka dysproporcja została zasadnie wychwycona z treści § 11 OWU AC przez Sąd I instancji. Uzależnienie zastosowania naprawy pojazdu w wariantcie (...) od wcześniejszego uzgodnienia naprawy oraz uprawnienie do późniejszej weryfikacji rachunków nadaje ubezpieczycielowi pozycję dominującą względem konsumenta, dzięki czemu może w sposób nieuzasadniony odmówić wypłaty należnego odszkodowania. Przy ocenie zgodności poszczególnych zapisów umowy z dobrymi obyczajami nie jest istotne, czy rzeczywiście prawa kontrahenta zostały naruszone. Sąd badając treść oświadczeń woli analizuje bowiem nie tylko powstałe już skutki, ale również ewentualne konsekwencje uprawnień przyznanych stronom. Tym samym twierdzenia skarżącej, jakby hipotetyczne rozważania Sądu Rejonowego były w niniejszej sprawie zbyt daleko idące, są niezasadne.

Co więcej, kalkulacja wartości szkody została przez pozwaną znacząco zaniżona pomimo posiadania przez poszkodowanego wykupionej polisy AC, co zostało udowodnione na kanwie niniejszej sprawy za pośrednictwem opinii biegłego. Odpowiedzialność ubezpieczyciela powinna obejmować zaś całość negatywnych skutków szkody, pokrywając całość uszczerbku na majątku poszkodowanego. Dlatego też zasadnym było ustalenie odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej na poziomie 2.545,96 złotych.

Jako bezzasadny należy uznać zarzut pozwanej naruszenia art 361 § 2 k.c., odnoszący się do objęcia odpowiedzialnością odszkodowawczą kosztów prywatnej ekspertyzy zleconej przez powoda. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przyjętym również przez Sąd Okręgowy, odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z

ruchem tych pojazdów, może obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego, jednakże zasądzenie takich kosztów zależy od okoliczności konkretnej sprawy (por. Uchwała Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 18 maja 2004 roku, III CZP 24/04, Legalis). W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki przyznania takiej odpowiedzialności. Nadmienić należy, że pomimo profesjonalnego charakteru działalności powoda na rynku ubezpieczeniowym, nie mógł on mieć dostatecznej wiedzy i możliwości do oceny ubytku wartości pojazdu po zdarzeniu drogowym. Koniecznym więc było, aby po odkupieniu od poszkodowanego wierzytelności wobec pozwanej, skorzystać z ekspertyzy prywatnej w celu wykazania w pozwie zaniechania ubezpieczyciela oraz zarysowania wysokości roszczenia. Dlatego należy uznać, że samo sporządzenie ekspertyzy miało związek przyczynowo-skutkowy z kolizją i jako takie powinno być objęte odpowiedzialnością odszkodowawczą pozwanej.

W związku z powyższym, Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanej na podstawie art. 385 k.p.c. jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., zasądając od pozwanej, jako strony przegrywającej postępowanie, na rzecz powoda kwotę 135,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, ustalonymi na podstawie § 2 pkt 2 w związku z § 10 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 z późn. zm.)

Marzena Eichstaedt Tomasz Bajer Mariola Szczepańska